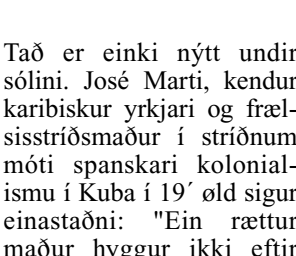

VIÐMERKINGAR

Framtíðin liggur har ið skyldan liggur!

tórbjörn jacobsen

lögtingsmaður

Tað er einki nýtt undir sólini. José Martí, kendur karibískur yrkjari og frælsisstríðsmaður í stríðnum móti spanskari kolonialismu í Kuba í 19’ öld sigur einastaðni: "Ein rættur maður hyggur ikki eftir hvárið hann nú einaferð kann liva sum best, men hvárið skylda hansara liggur. Og hin veruliga praktíski maðurin er hann hvørs dreyrnar ídag, eru vorðnir lógir imorgin. Tey, ið hava skeitt eftir søgnunar gongd og hava staðfest hvussu menniskja ígjøgnum ár-hundraðir hevur stríðst og barst fyr sínum rættindum víta sjálvandi at framtíðin, úttan undantak, liggur hárið skyldan liggur."

Og skyldan hjá føroyskum sjálvstýrismonnum er at laga eitt dygt klípið uppi føroyska statsvarðan hvønn einasta Guðs skapta dag. Tjóðarbyggingin er hálv-annaðhundrað ára gomul. Og 1998 má sigast at vera hvarvið hárið hon av álvara kom inn í sína endaligu politisku fasu. Dyggari og veikari, tað má so verða tá ið út við helmingurin av lítraðum hugsar og ber seg at sum politiskir miðaldar-fossillar. Men eingin fær steðgað gongdini, søguligi djúphavsstreymurin er ov trúður og máttmikil. Tí ræður um at fyrireika seg væl framat tí degi tá ið repu-blikkin er ein veruleiki.

Fólkið hevur givið sit-andi sangongu vald og mandatið til at leggja tí rættis hesa búning. Politisk landnám eru ein partur av hesum, og tað frættist, at virkað verður í løtuni við eini yvirtøkulóg, sum fólkið eftirhondini er farið at leingast eftir. Kanska lög-maður ella varaløgmaður, ella báðir, kundu greitt tinginum frá hvárið málið liggur og hvórið substans-urin ætlast at verða í hesi lóg. Gongur hon er framín löysingina ella er ætlanin bara at høsnast framhald-

Sjálvberandi búskapur

Sjálvandi vil javnaðar-flokkurin hava ein sjálvber-andi føroyskan búskap. Tað er og verður altíð okkara endamáł og okkara stavn-hald, men tíðin var ikki komin til tess, at vit kundu skerja heildarveitingina við 366 mió. kr.

Taka vit fyrst almanna- og heilsuokíð, so er stórur tørvur á íløgum, bæði tá talan er um almannaaverkið og heilsuverkið. Eg kann nevna íløgur í ellis- og

røktarheim, í eldra sambýl-ir, í eldra bústaðir, umfram-

størri játtan til heimarøk-tina. Heilsuverkið hevur

grundarlagið hjá polit-iskum miðaldarfossillum í Føroyum og hjá ríkis-kolonialistunum í Keyp-mannahavn.

Tað var greitt, longu undir figgjarlógarviðgerð-ini í fjør, at samfelagsbú-skapurin var komin í eina niðurgongu. Rep máttu takast í seglini. Og tað tykist sum meiri álvari nú er í politisku skipanini, soleiðis at teringur verður settur eftir neringi. Tað ber uppskotið ið hvussu er brá av.

Røddir, eitt nú úr Bú-skaparráðnum, hava fyrr í ár verið frammi við tí hugs-an, at ongín vandi var við eini hallgevandi figgjarlóg. Tað kann tað vera nakað um. Tað valdast umstøður-nar. Og sum so er hetta ikki nøkur nýupppfunin fatan av skilagóðum búskapar-politikki. Leitast skal heilt aftur til John Maynard Keynes og hansara ástøði General Theory of Employment, Interest end Money frá 1936, sum koppaði og ikki minst skak-aði, allari búskaparvísind-i, ið fram til tá hevði verið ráðandi í framkomna heim-inum. Aðrir tóku ástøðina til sín, og teir mest kendu munna vera William Beveridge og svin Gunnar Myrdal. Aðaltátturin var, at samfelagið, staturin, skuldi taka broddin av sveiggjun-um í niðurgangandi kon-junkturum, ella kreppum, við at økja um eftirspurn-ingin, hóast hetta í ringasta fœri kundi hava við sær, at hall á figgjarlógini gjørdist ein partur av hesum átaki.

Helt samfelagið hjóllum gangandi á henda hátt, í figgjarliga strongdum tíd-um, kom peningurin inn-aftur av øktari framleiðslu og meira virkni úti í sam-felagsins kyknum, serliga um samfelagsins tilfeingið varð javnað ímillum fólkið - ið sjávandi hevði økta nýtslu við sær.

Hóast vit hava verið inni í eini niðurgongd í dastið av einum ári, so ber illa til at tosa um nakra kreppu. Ar-beiðsloysið er at kalla

einki, og longu nú eru tekin um, at gongdin er batnandi aftur - yvirhøvur. Fleiri alibrúk framleiða nú aftur við yvirskoti, rækjuprisurin

kvinkar uppeftir og menn eru ikki heilt so svart-skygdir um upsan, sum teir hava verið. Harvið eru áneyðirnar fyri innspren-ingum og stimulansi frá almennari síðu ikki serliga stórar, sum støðan er í løtuni. Harafturat eigur ein sjálvstýrissamgonga at virka eftir tí veruleika, at í figgjarlógarruppskotinum er eitt de facto undirskot á 615,5 milliónir krónur. Imperialistiska eitrið, ið má og skil lagast niður við uppgongdini sum kemur og við skynsomum og sparn-um figgjarpolitikkii. Og ikki minst við einum meira offensivum vinnupolitikki, sum lyftir seg uppum og útum natúrligu tilfeingis-vinnunar. Ein skilagóð umskipping av ognarviður-skiftunum er eisini brá-neydug, hetta sum liður í ætlan at gera samfelagið meira smíðligt, rationelt og sjálvberandi. Ætlanin um búskapargrunn, sum nú er frammi aftur, er ein skilagóð loysn í so máta, ein framtíðar stabilisatorur í teimum frælsu Føroyum.

Funnist verður dagliga at politisku skipanini og kanska serliga sangonguni, sum nú situr. Tað vil so vera. Men líta vit aftureftir, við bara so rimiliga ob-jektivum glaseygu, so ber illani til at siga annað enn tað, at nógv er broytt til tað betra hesi seinastu árin. Ikki minst vatnættað skot-inum millum vinnulívið og landskassan fyri at takka. Var hetta ein figgjarlóg í áttati árunum, tá ið bland-ingsbúskapurin livdi sitt sáliga og søta lív, og høv-udsávinnað seyp eina milli-ard úr felagskassanum um árið, hvussu skuldu polit-isku raðfestingarnar tá verið? Tær somu, ja, so høvdu áneyðir verið at fari út lánimarknaðinum eftir undirskotinum og drátturin fram ímóti eini nýggjari meginkreppu var aftur

mentur. Ístaðin gongur leiðin nú framimóti sjálv-berandi búskapi, sjálv-bjargni og politiskum frælsi.

Andstøðan sjálv er nú eisini farin at ivast í sær sjálvari sum andstøðu. Akærir samgonguna fyri at vera bæði samgonga og andstøða, og formaður javnaðarfloksins hevur al-ment kært seg um, at eingin tímir at lurta eftir honum longur, tíansheldur at nakar fjølmiðil gevur nøkrum gætur sum hann og and-støðan royna at varpa fram í ljósið. Sum frá liður keð-ast fólík kanska av njarri og gemenum grenji. Og lítið konstruktivum virkni á politiska leikpallinum. Og at vænta, at teir fyra sam-gonguflokkarnir partú skula vera samdir í einum og øllum, tað er ið so nógv at krevja. So ymiskir teir eru. Men harfyri eru teir í høvuðsheitum vorðnir

samdir um hetta figgjar-lógarruppskotið og eisini um at gera raðfestingar á samfelagsins meginøkjum, botnurin undir framtíðar-samfelagnum, á heilsu, - almanna, - undirvísingar, & mentanarøkinum. Hartil hava lögur í undirstøðu-kervið fingið eitt rættiligt spark í afturpartin hesi seinastu árin - ikki minst í hesum uppskotinum.

Alfred Hitchcock var einaferð steðgaður í toll-avgreiðsluni í Heathrow floghavnini í London. Mað-urin í tútahúgvuni, sum ikki kendist við hann, spurdi hvórið hann var og hvat ið hann tókst við dagligari?

Alfred vísti honum eyð-kenniskortið. Alfred Hitch-cook, producer. Ná, hvat produsera tygum so? Gásarhold, svaraði hin kendi filmsmaðurin so sarkastiskt.

Í stóran mun mundi tað eisini vera leiklutarin hjá figgjarnevndini í fjørheyst. Soleiðis sum útlitini longu tá vóru, var neydugt at fara inn á konto fyri konto fyri at finna hvørt oyra sum kundi sparast burtur. Og tað vóru tey, ið vóru illa herjaði

av gásarholdi hesa tíðina, eisini samgongumenn, men holdið mundi tó slætna tann dagin fyri jól, tá ið 30 ting-menn atkvøddu figgjar-lógina ígjøgnum. Og í ár hava fyrireikingarnar verið so mikið dyggar, at óneyðugt skuldi verið at farið so rívan til verka aftur. Tó, okkurt nosið man fara at taka seg upp í tíðini hiðani og til jóla. Tað man fáur ivast í.

Hann savnaði Kina, men man nú vera mest kendur sum ein hin mest grimdar-hugaði tyrannur, ið hevur livað. Mao Tse-Tung, sáli og fyrrverandi formaður kinverska kommunista-floksins. Í lítlu reyðu bókini sigur hann í einari strofu, at flestu menniskju eru sum eiturkoppurin, ið endaði á botni í súr-hoyggiabrunninum og var sannførdur um, at tað var allur heimurin sum sást upp ígjøgnum skjáftin á brunn-inum. Tey visu mega duga at skyna á, at hetta er bara ein evarska lítil partur av alheiminum. Hetta verið sagt fyri at ávarða ímóti ov nógvum snæverskygni og ov strammum lokalum gamasjubrókum nú tá ið figgjarlógarviðgerðin av álvara fer av bakkastokki. Eingin skal ivast í, at allir samgongumenn mega stuðla uppundir balansu-gongdina, soleiðis at upp-skotið ber ígjøgnum, bara soleiðis eru Føroyar fram-haldandi á fullveldiskós, føroyskir sjálvstýrismenn spelandi undan íhaldinum og kolonikallnum í ríkis-borgni við Oyrasund.

Framtíðin liggur hárið skyldan liggur. Dreyrnarnir ídag eru lógarverk imorgin. Sjálvstýris- & sangongu-menn eiga skyldina, dreyrn-arnar og harvið framtíðina. Sum, um tí vil tað ella ikki, er republikkin Føroyar. Hann ið ikki hevur fata hetta, heldur bara fram við at spadsera aftur og fram eftir banjaranum í súr-hoyggiabrunninum, eins og eiturkoppurin hjá Mao for-manni.

Hetta tilboðið seta vit eisini fram í ár. Landið skal hava eina figgjarlóg, og ábyrgdarfullur, sum javn-aðarflokkurin altíð er, vil hann sjálvandi samstarva við allar flokkar um hetta álvarsama, sera stóra og týðningarmikla mál.

Sum, um tí vil tað ella ikki, er republikkin Føroyar. Hann ið ikki hevur fata hetta, heldur bara fram við at spadsera aftur og fram eftir banjaranum í súr-hoyggiabrunninum, eins og eiturkoppurin hjá Mao for-manni.

einum ári síðani. Tá segði eg, at hóast framlagða figgjarlógarruppskotið, eftir okkara tykki hevði nógv og álvarsom brek, so vildi javnaðarflokkurin kortini bjóða til eitt breitt og dygd-argott samstarv í figgjar-nevndini.

Endamálið við teirri út-rættu hondini frá javn-aðarflokkinum var, at vit skuldu bota um brekini í framlagða uppskotinum, soleiðis at vit aftaná við-gerðina í figgjarnevndini

Dálkaðir ella gedignir føroyingar

Virgar T. Dalsgaard

føroyskur útiseti

Verið nú ikki fyri! Haldið tykkum nú øll føst! Varið tykkum, serliga øll *ófør-oysk* ella *órein* element!

Ti nú, ***beint nú*** skal tað avgerast, hvør ið er *jurid-ískt reinur* føroyingur, pro-klamerar varaløgmaður, harra Høgni Hoydal í bom-bastiskum orðalagi í bløð-unum seinasta hósdag.

Higartil hava vit aðrir, satt at siga hildið, at tað mest hevur verið hansara eigna *privata* og *grammat-íska problem!* Men nei, nú fáa vit at vita, at tað er hetta, sum nivir *alt* okkara fólík og forpestar gerandis-dagin, úttan at fólkið veit av tí, og teir pannurukkandi og djúpt *disputerandi* grundlógar-smiðirnir eru fólkarættisliga bekymraðir um, hvussu man effektivt skal sortera føroyingar frá restini av mannaættini, og serstakliga frá donum.

Ti bara ektaðir, fullblóðs og rættstemplaðir lands-menn kunnu vænta sær nøkur borgararættindi í eini komandi heilstoyptari før-oyskari republikk. Sostatt er tað at vera føroyingur nú reduserað til ein defini-tiónsspurning, og tað hevur ikki nakað við mentan og siðmenning at gera longur. Men tann *endaliga loysnin* er hárfint problematísk, og eksakta definitionin er subtil og kundi ætlandi giv-úð einum dusini av jura-heysum arbeiði til eina hálva öld. Neyðugt hevur tí eisini verið at leita sær ser-kena uttanlands hjálp.

Etnisk viðurskifti eru trupul at definera, tí átti heimastýrislógin aldri at gjørt tað, men nú vilja menn gera sama feilun um-aftur – tað *skal* definera! HVÍ l - At definera ein føroying er ikki hvønn-mansføri, serliga ikki, um vit skulu fáa allar loysing-armenninum upp í leypin.

T.d. er eitt *geografískt* kriterium heilt óbrúkligt, tí so koma bæði varaløgmað-ur og meginparturin av hansara familju í vanda og

falla heilt uttanfyri, tí tey flestu av teimum eru donsk og uppvaksin í útlegd – sjálvur er varaHøgni føddur í Danmark og uppaldur í einum donskum Mao-barnagarði.

Eitt *málsligt* kriterium dugir heldur ikki, tí um vit skuldu farið og eksaminerað fólík til borgararættindi, so høvdu hópin av odda-monnunum í loysingar-rørsluni dumpað, tí teir málbera seg so illa á føroyskum, og nógvir, eitt nú varaløgmaður, hava ongantið fingið bendingar-hylling á hvørki hvørjum-ella hvønnfalli.

Eitt ekstremt *tekstil kriterium* hevði kanska verið vert at umhugsað, so sum *uniformering* í koti ella føroyskum búna – hetta hevði havt tann fyrimum, at man slapp av við nógvar javnaðarmenn, sum hvørki krógva seg í koti ella eru andliga skøddir í húðar-skóm.

Fyri góðum tveimum ár-um síðani var varaHøgni við fleiri disiplum yvir í Reykjavík og forhoyrði seg um sín uppruna og natio-nala identitet! – Hetta var sjálvt hjá íslendingum tor-før diagnosa at stilla, men minnist meg rætt, haldi eg, at ein íslendskur professari aftaná gjølliga og nágreini-liga kliniska kanning kom til tað úrslit, at Høgni H. *allarhelst* var føroyingur, men hann kundi víst ikki garantera nakað, – ikki eitt hundrað prosent, ið hvussu so er! Men sjálvur var Høgni H. bæði errin og ovurfegin, og tá ið hann kom heim aftur úr Íslandi, trúttaði hann inn í eyguni á bæði Jóánnesi Eidesgaard og tí forundraðu donsku stjórni, at hann var super-føroyingur! Tað var ikki bara Jóánnes Eidesgaard, sum sá skeptiskur út! Fólík yvirhøvur vóru ovfarin, málleys og stórbilsin!

Hetta var ein so grotesk og paradísk operetta, at sjálvt ortodoksir tjóðveldis-menn skammaðu seg yvir sín fjákuta floksførara. Slik ábyrgdarleys og studentískos orðaklúgving,

trætæn ella mœn hjá ó-royndum politiskum kannustoyparum og grunn-um amatørum í politiska handverkinum var og ver-ur ørksleysur heilafimleik-ur fyri triðja-rangs juristar, – fyri onnur er tað tíðs spilla, tí fyri matematískt-og logískthugsandi ella vaksin fólík er tað sjálvandi ógjørligt at definera ein føroying sum eitt *juridískt* fyririgrði, og tað skal heldur ikki gerast – tí tað er og verður ein *etniskur* spurningur.

Søgulig Holberg-analogi

Annars frætti eg í gjár frá einum skyldmanni, at sjón-leiksbólkur í Havn er við at brynja seg til at spæla skemtiliga Holberg-leikin *Erasmus Montanus* um stutta tíð. Tað má sigast at vera sera aktuelt – haðani kunnu grundlógar-stoypar- ar heimta sær nógva in-spiratión! Tí í hesum sjón-leiki siggja vit besta dømið um ein studentikosan fan-tast, sum er so bitin av at disputaera og klúgva orð, at hann nærmast hevur kvett og kvittað við alian veru-leika rundan um seg. Hann resonnerar í sonevndum *syllogismum* (tri-býtt, og trínílað resonance heilt frá Aristotelessar tíð við tveimum premissum og síðani konklusión).

Fyri at nevna eitt dømi, eg orminnist frá Erasmusi, so forskrekkir hesin bann-setti letingi mammu sína við fylgjandi syllogismu:

En sten kan ikke flyve.
Morlille kan ikke flyve.
Ergo er morlille en sten.

Men tá ið mamman, sum ikki er universitetsútbúgvin akademikari, fer at gráta, bjargar Erasmus henni næstan alt fyri eitt við fylgjandi drepani syllog-ismu:

En sten kan ikke tale.
Morlille kan tale.

Ergo er morlille ikki en sten

Loyva vote okkum eina lítla analogi til føroysku grundlógar-nagगतódnina,

Sosíalurín

VIÐMERKINGAR

har ovurlærdir esoteriskir menn sita í sveittabroti og definera, meðan teir elta sínar *yvirlibestaðu* heila-cellur við hvørjum juridisk um stavílsi og hvørjum klúgvandi komma, sum skal vigast og umhugsast, áðrenn tað kann koyrast í tað lídna grundlógar-deigg ið, ja, so er tað nærliggjandi og av evsta republikanska týðningi, at vit royna at assistera heila-trustin við fylgjandi serføroyskum syl-logismum, sum kanska kundu sloppið tí illa sperdu grundlógar-manningini úr kriterii-kreppuni.

Ein dani dugir ikki at benda

Harra Høgni H. dugir ikki at benda

Ergo er harra Høgni H. avgjört dani.

Men *biða nú* – tað er eingin grund til at kúra, eingin orsök til tjóðveldis-grát ella tannagrísl enn – tí beint oman á hetta illa-vorðna filologiska argu-mentíð kemur tann evsta føroyska intelligens-reserv-an til hjálpar við røtfør-oyskum kirkjubiggjar-logikki.

Ein dani tímir ikki at ganga í koti.

Harra Høgni H. spákar dúgliga í koti.

Ergo er harra Høgni H. *yvirlhøvar* ikki dani.

Nú eru tær disputerandi og defineraði grundlógar- heiturnar sissaðar, ja, bein-leiðis ovurfegnar, og tað verður dansur alla náttina í grundlógar-klubbanum. Og soleiðis kann tann grunni grundlógarsjónleikurin halda fram til langt eftir at plakatirnar til Holberg-leikin eru tiknar niður!

Skuldi hetta ikki verið ein gongd leið, kunnu menn mynstra við eini heilt aðrari slupp og leita sær søguliga inspiratión frá teirra undangongumnonnum í sjálvstýrislandsstýrinum, fyrst í trýssynum. Teir skuldu eisini eittast at vera vaksnir menn, og ikki óvit-ar!

– um hon ikki noktar.

ø) Børn hjá *sonnum* før-oyskum *fosturlandsvin-um*, annaðhvørt teir eru staddir í Danmark ella Congo, hava *sjálvskriv-aðan* føroyskan borgara-rætt«.

§ Viðmerking: *Nevndin fyri útruðing av ravn*i og *kópi* var ein av teimum genialu kommissionum, sum landsstýrismaðurin,

Karstin Hoydal hevði fing-ið etablerað! Hetta skjótt 40-ára gamla uppskotið kann ómøguliga vera meira fjákut ella forskrúvað enn tað mœnsið, sum grund-lógar-klubbin situr og barslar við í løtuni.

Í dag er málið etniskt ein-falt, *hóast* alla jura; – eing-in er í iva um, at útisetar, eitt nú eg sjálvur, eru før-oyingar, sum búgva í Dan-mark (t.e. ein etnisk defini-tión), og donsku tjóðveldis-konurnar í Havn eru dansk-arar, sum búgva í Føroyum. – *Voilà!*

Men ætla menn veruliga at halda fram við teirra vitleysa definitions-mœsni, ja, so gerst írslítið, um full-veldið verður trúttá iðgjø-num, at vit útisetar verða danskarar, meðan allar tær donsku tjóðveldiskonurnar og eventuellir danskir tjóð-veldismenn við gerast før-oyingar! – So stupidur er tjóðveldislogikkur! Og so groteskt láturligur er før-oyskur politikkur! – Er tað löglið, um fáur satirikari hevur hegni til at kappast við veruleikans operettu longur?

8. oktober 2003

Framhald av síðu 11

arnar úr ríkisskassanum til ávikavist Føroyar og Grøn-land, sum nakra olmussu-gávu; teir siga tvørtur ímóti, at endamálið við heildarveitingunum er, at tryggja sama livifóti í øllum portum av ríkinum.

Talan er sostatt um eina samhaldsfasta ella solidar-íska skipan í einum ríkis-felagsskapi. Talan er um eina útjavningarskipan.

Sjálvandi vil javnaðar-flokkurin hava ein sjálvber-andi føroyskan búskap. Tað er og verður altíð okkara endamáł og okkara stavn-hald, men tíðin var ikki komin til tess, at vit kundu skerja heildarveitingina við 366 mió. kr.

Taka vit fyrst almanna- og heilsuokíð, so er stórur tørvur á íløgum, bæði tá talan er um almannaaverkið og heilsuverkið. Eg kann nevna íløgur í ellis- og

røktarheim, í eldra sambýl-ir, í eldra bústaðir, umfram-

størri játtan til heimarøk-tina. Heilsuverkið hevur

tørv á størri játtan, bæði til viðlíkahald og til íløgur.

Eisini kann eg nevna tørvin á at byggja íbúðir til sálár-

sjúk og til menningartarn-að. Somuleiðis tørvin á at byggja eldraibúðir, vardar íbúðir og røktarheim. Á samferðsluokinum er eisin stórur tørvur á ílögum.

Eitt samfelag, sum ikki megnar at røkja grund-leggjandi tænastur til borg-arnar, hevur ikki ráð at frásiga sær inntøkur, sum í hesum førinum 366 mió. kr. um árið.

Eg skal enda við somu orðum, sum eg aftaná við-framsøgurøðuna við fyri

kundu fáa eina figgjarlóg fyri komandi figgjarár, sum kundi verða føroyska sam-felagnum og øllum fólkin-um til størst møguligt gagn.

Hetta tilboðið seta vit eisini fram í ár. Landið skal hava eina figgjarlóg, og ábyrgdarfullur, sum javn-aðarflokkurin altíð er, vil hann sjálvandi samstarva við allar flokkar um hetta álvarsama, sera stóra og týðningarmikla mál.

boðum. Í fyrsta umfari verður flúgvingin um-skipað í vetur, so BAe-146 flogfærni hjá Atlantic Air-ways verða brúkt til flúgv-ingarnar, bæði friggjadag og mánadag. Tá verður pláss fyri eins nógvum fólkum á fráferðurm

friggjadag og heimferðum mánadag. Feløgini hava umhugsað at økja túratáli til triggar ferðir um vikuna, men enn tykist grundarlag ikki verða fyri hesum um veturin, men veksur undirtøkan fyri flúgvingin

til várs er hugsandi, at eitt Fokker 50 flogfar hjá Air Iceland flýgur eina fráferð mitt í viku til várs. Samstarvið millum fe-løgini um flúgving millum Reykjavík og Narsarsuaq í Grønlandi heldur fram komandi summar. Flogið

verður tvær reisur um vikuna - týsdag og friggjadag - frá miðjan juni til fyrst í september. Air Iceland og Atlantic Airways arbeiða í løtuna við at endurskoða prisirnar fyri ferðing millum londini og rokna við at kunngera

nýggjar prísir seinni í mánaðinum, sum vónandi fara at fáa fleiri fólík at ferð-ast millum Føroyar og Ís-land.